

nes relevant. Det vil være op til den enkelte kommune som arbejdsgiver at sikre dette.

Den specialiserede rådgivning og vejledning er således ikke omfattet af familievejlederordningen, men skal fortsat ydes af de organisationer, herunder VISO, der besidder en særlig ekspertise på det relevante område.

Spørgsmål nr. 4:

Vil ministeren sikre et effektivt samarbejde med VISO, og i hvilket omfang vil VISO stå til rådighed?

Svar:

Det vil være en naturlig del af den rådgivning og vejledning, der finder sted i regi af familievejlederordningen, at der gøres opmærksom på VISO.

Det kan i øvrigt oplyses, at VISO yder faglig rådgivning i komplicerede enkeltsager på det sociale område og på specialundervisningsområdet. VISO vil, som det i øvrigt er tilfældet generelt, stå til rådighed vedrørende alle problemstillinger, der falder inden for VISO's formål.

Spørgsmål nr. 5:

Ministeren bedes redegøre for sin holdning til at forpligte de relevante instanser, f.eks. hospitaler, praktiserende læger og sundhedsplejen, til at underrette kommunen om familier med børn med nedsat funktionsevne?

Svar:

Til brug ved besvarelsen af spørgsmålet er der indhentet bidrag fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, som bl.a. har oplyst følgende:

»Den sociale lovgivnings bestemmelser om oplysningspligt, underretningspligt og ret til at udveksle oplysninger indgår i et samspil med sundhedslovens videregivelsesregler.

Videregivelse af helbredsoplysninger fra en sundhedsperson til en myndighed til andre formål end patientbehandling reguleres af lovens § 43. Den altovervejende hovedregel er her, at der kræves et skriftligt samtykke fra patienten (forældremyndighedsindehaveren) for at kunne videregive oplysningerne. Der er i en række undtagelsestilfælde mulighed for at videregive oplysninger uden patientens samtykke, men sundhedspersonen skal altid - medmindre der foreligger særlige grunde - forsøge at indhente patientens samtykke til videregivelsen.

Der kan efter sundhedslovens § 43, stk. 2, nr. 1, videregives helbredsoplysninger m.v. til andre formål end patientbehandling, når dette følger af en lovbestemt oplysningspligt, og oplysningen må antages at have væsentlig betydning for den modtagende myndigheds sagsbehandling.

En sundhedspersons tavshedspligt tilsidesættes således, hvis sundhedspersonen via lovgivning er pålagt en underretningspligt. Et eksempel på en underretningspligt følger af servicelovens § 153. Det fremgår af bestemmelsen, at offentligt ansatte m.fl. skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte.

Offentligt ansatte på sygehuse og praktiserende læger er således i dag berettiget til efter sundhedsloven at underrette kommunen uden patientens (forældremyndighedsindehaverens) samtykke, hvis betingelserne i servicelovens § 153 er opfyldt.«

Det kan herefter i forhold til servicelovens § 153 oplyses, at der er fastsat nærmere regler om underretningspligt i bekendtgørelse nr. 1336 af 30. november 2007 om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service. Underretningspligten indtræder, når der foreligger oplysninger, der må give formodning om, at barnet eller den unge har behov for særligt støtte, fx på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Underretningspligten omfatter bl.a. offentligt ansatte og andre med offentlige hverv samt læger.

Der gælder således ifølge Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i dag en ret efter sundhedsloven for offentligt ansatte på sygehuse og praktiserende læger til at underrette kommunen uden patientens samtykke, hvis betingelserne i servicelovens § 153 er opfyldt. Herudover gælder der efter servicelovens regler en underretningspligt for offentligt ansatte over for kommunen i relation til børn og unge, der får konstateret en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, og som derfor har behov for støtte.

Spørgsmål nr. 6:

Ministeren bedes redegøre for sin holdning til, at familierne sikres en vedvarende rådgivning, udover de første 3 måneder efter funktionsnedsættelsen er konstateret?